

אשדות

עלון אשדות יעקב איחוד

כשמתחלפת שנה

כשמתחלפת השנה
אזי תזמורת ישנה
של חסידות ושל כותנה וחצבים
פתאום פולחת את הלב
והניגון שלה עולה
וברוחות חמסין הולם בעשבים.

ובאשמורת אחרונה
כשמתחלפת העונה
ובציפורן לבנה
הדין נכתב
אז העולם טלית עוטף
מתייפח מתעלף
ומן הקיץ העייף
נולד הסתיו.

אנשים סוגרים ספרים
ומסכמים ומחסרים
ומזמורי סליחות אומרים במקהלה
מתחשק פתאום לחשוף
ללקט ולאסוף
את הדברים שבין הסוף להתחלה.

מחבר – לא ידוע

עלון 1534 – 13/9/19

פתיח

בחירות מועד ב' 2019 יתקיימו בשלישי הקרוב כאשר מה שמסתמן כרגע הוא שכניסתה או אי כניסתה לכנסת של מפלגת 'עוצמה יהודית' בראשות איתמר בן גביר, עשויה (יותר נכון עלולה) לקבוע לאיזו ממשלה נקום בשבוע שלאחר הבחירות. כל השפנים נשלפים בימים אלה מן הכובעים והשרוולים, ודומה שאף סוקר לא יצלח לנבא אל נכון כיצד תסתיים הסאגה הזו.

הקריאה הנרגשת לבוחר הישראלי לממש את זכותו ולהצביע, פוסחת מסתבר על בני הצעיר, שהחליט יחד עם חברתו מבעוד מועד, להמריא לאי השכן רודוס ובכך הפסידה כחול-לבן קול שהיא תאלץ לקושש במקום אחר.

אני כשלעצמי, שמרן בן שמרן, איני שייך לחבורת המתלבטים והמהמרים, וככל שזה נוגע לי, עמיר פרץ וגברת אבוקסיס יכולים לנוח בשקט על משכבם.

בעוד קצת יותר מחודש, אמורות להגיע לקיצן 25 השנים של הסכם 'המשטר המיוחד' שהוכרז בנהריים (וגם בצופר בערבה), ונכון להיום איש לא יודע בוודאות מה יילד יום. כזכור, הודיע המלך עבדאללה לפני כשנה, שאין בכוונתו לחדש את ההסכם, אך ככל שמתקרבים לתאריך הקובע, וארמון המלוכה מחריש, הרי שהשמועות עושות להן כנפיים. אם עברנו מערכת בחירות שפויה יחסית - כנראה שנעבור גם את זה.

שבת סתווית נפלאה!

אבנרון

ממזכיר הקיבוץ

יונתן אלטר על רשימתו של אבנר בעלון הקודם

- **בנייה** – המועצה האזורית פרסמה את המכרז לתשתיות הקרקעיות. השבוע התקיים בשטח סיור קבלנים, בקרוב, ייבחר הקבלן שיתחיל בביצוע התשתיות
- **שיוך דירות** – רוב החברים חתמו הסכמים עם הקיבוץ והדירה שייכת להם. עובדים על פתיחת תיק ברמ"י ומחכים לקריאה של רמ"י לשלם על המגרש ולחתום איתם חוזה עליו.

אבנר כותב שנראה לו שחידשתי את "תסמונת המטפלת" כי מגיעים אלי עם כל נושא. אני מבקש להזכיר שלעומת ימים עברו, בהם הדברים נהלו בוועדות ובאספה שבועית, בימים אלה, אין אספה שבועית ואין ועדת עבודה, אין ועדת חברה, ועדת רכב, ועדת השתלמויות, ועדה לענייני הפרט, וועדת כלבים, וועדת מינויים, ולכן כל הנושאים האלו שפעם טופלו בוועדות – מטופלים היום על ידי המזכיר ונראה לי שזה "מנמיך את הפירמידה", מקצר את הטיפול.

אנחנו בהנהלה לומדים למי להפנות כל פנייה למשל: חינוך, תרבות, בריכה, תאורת חצר, צריך לפנות לגלעד.

חברי קיבוץ בענייני פנסיה, איוש דירות, בריאות ורווחה, קליטה, בנייה וקצת נוי והדברה, אלי.

כמזכיר חברי הקיבוץ אני לומד ומעביר לחברים שטרם הפנימו את השינויים שחלו בקיבוץ.

1. הדברים שעברו מאחריות המזכיר לאחריות הוועד המקומי או לוועד המנהל של הקהילה.
2. ההפרטה. החבר אחראי לענייניו, לתקציבו, לעבודתו, לתיקונים בבית השייך לו.

אנחנו בתקופת מעבר, תקופה של הטמעת השינויים. זה לא תמיד פשוט לא לי ולא לחברים ויחד עם זה ההטמעה עובדת.

שבת שלום!

ב"פתיח" לעלון מה-26.8.19 מפרט אבנר, העורך את עבודתו של מזכיר הקיבוץ – אני, שהחודש ציינתי 12 שנה בתפקיד (בארבע תקופות, עם רווחים ביניהן) תפקיד אותו התחלתי למלא לראשונה בגיל 35 (היום 68).

בכתבה מתייחס אבנר לעובדה שבקדנציה הזו תפקיד "מזכיר הקיבוץ" מוגדר כ-80% משרה, למרות שבוטל תפקיד "מנהל עסקי קהילה" ותפקידיו עברו למזכיר. אני מבקש להבהיר ולהזכיר (מזכיר לא?) שבשינוי המבנה הארגוני של הישוב מונה "מנהל קהילה" ב-40% שלאחרונה נוספו לו 10% כ"מזכיר הוועד המקומי".

מנהל הקהילה, גלעד גורן, הוריד מתפקיד המזכיר (ומתקציב הקיבוץ) את כל ענייני החינוך, גיל רך וחינוך משלים (עשרות עובדים ותקציב של 5 מיליון ₪ מתשלומי הורים וממיסי כל התושבים), הוריד מהמזכיר את נושא התרבות והשילוב שצורך זמן, מחשבה, ותקציב של 250,000 ₪, הוריד מהמזכיר את הברכה שגולה זמן ומשאבים ואת ענייני השמירה והבטחון. גלעד מתפעל את כל אלו בצורה מדויקת וזו סיבה טובה להקטין את משרת המזכיר ל-80%. יותר מזה בכוונתי להעביר ל"מנהל הקהילה" ו"מזכיר הוועד המקומי" נושאים נוספים הנמצאים עדיין אצל מזכיר הקיבוץ ובתקציבו כמו: צמיחה דמוגרפית, צעירים, מתאר, בית עלמין, הדברה, נוי, עלון.

העבודה שלי עם גלעד גורן, מנהל הקהילה ומזכיר הוועד המקומי יעילה ונעימה ואני מרגיש שביחד אנחנו מנהלים בהצלחה ישוב טוב.

לגבי תפקיד המזכיר. אני לא מרגיש שמגיע לי צלי"ש על זה שכדברי אבנר, "נשכבתי על הגדר" כי בסך הכל אני מרוצה מהתפקיד שלקחתי על עצמי. אני מרוצה מההתקדמות בשלושת הנושאים שסומנו עבורי:

- **קליטה** – לאחרונה קלטנו לחברות 18 חברים חדשים שיבנו 9 בתים בשכונה החדשה, וכבר יש כ-18 מתעניינים נוספים.

ממנהל הקהילה

שימו לב כי ביום הבחירות, יום ג' 17/9 הבריכה תיפתח רצוף משעה 10:00 בבוקר ועד 19:00.

לקראת סוף השבוע נפרסם סקר שביעות רצון מהבריכה בעונה הנוכחית ואני מאמין שתוצאות הסקר יהיו כלי טוב להסקת מסקנות ולתכנון העונות הבאות. עם סיום העונה נשב ביחד עם צוות ההפעלה וועדת בריכה במטרה לסכם את העונה.

אני רוצה לנצל את ההזדמנות להודות שוב ליניב ברקן על ניהול פרויקט השיפוץ לעליה ולעילה, לשלומי קיפר מנהל הבריכה, לצוות המצילים ול"סיירת" הנערים שעבדו ועובדים בשביל שלכולנו יהיה בטוח ונעים בבריכה.

מינוי רכזת תרבות:

כפי שפירסמתי לציבור, הודיעה אתי דוד שריכזה את התרבות בשנתיים האחרונות על הרצון לסיים את תפקידה בסוף אוגוסט. אני מבקש להודות לאתי בשמי, ובשם כל הקהילה על שנתיים מלאות בתרבות מעניינת, מגוונת ומגבשת, על השקעה ויוזמה בקיום החגים ועל המאמצים לשמירה על המסורת המקומית.

על עבודה בשעות לא שעות, בלחץ ובחוס והכל כדי לקיים פעילות קהילתית איכותית ומשמעותית.

על חשיבה יצירתית מחוץ לקופסה ועל מחוייבות אין קץ.

על כל אלה נתונה תודתנו והערכתנו. חשוב לי להודות בהזדמנות זו גם למשפחתה של אתי, לעידן, לילדים וגם לאור שהיתה יד ימינה.

עם קבלת הודעתה של אתי יצאנו בקול קורא לחברים/תושבים להציע את מועמדותם לתפקיד ובמקביל מינינו צוות איתור המורכב מחברי ועד ההנהלה.

סוף בעמוד הבא

הקיץ, שבימים אלה מתחיל להראות סימנים ראשוניים של כניעה לרוחות הסתיו, היה בשבילי עמוס וחם.

הגענו לקיץ ב"ריצת ספרינט" עם השלמת שיפוץ בריכת השחייה והליך מזורז של השלמת קבלת מלוא האישורים הנדרשים ובראשם רישיון עסק שהתקבל לאחר מאמצים גדולים של כל המעורבים. לשמחתי הרבה, הצלחנו לעמוד ביעד שהצבנו לעצמנו ואפילו הקדמנו בכמה ימים.

מיד עם הפעלת הבריכה יצאתי לחופשה קצרה ועם חזרתי צללתי במהירות לעניינים חשובים הנוגעים לתפקידי כמנהל תאגיד החינוך.

אני מקווה ומאמין שסיום החופש, החזרה ללימודים, ולשגרה יחזירו את מכלול הנושאים הקהילתיים והחברתיים למסלול הנכון.

עונת הבריכה:

בפתיח של דברי ציינתי את המרוץ המטורף בו הינו נתונים במטרה לעמוד בלוחות הזמנים ולהצליח לפתוח את הבריכה בזמן. אבל גם ההפעלה השוטפת היא בהחלט אתגר.

הביקוש לבריכה היה השנה גבוה והבריכה התחילה למלא את תפקידה כמרכז קהילתי ומוקד מפגש בחודשי הקיץ כפי שכל כך רצינו וקיווינו.

לשמחתי הרבה העונה עוברת עד עכשיו באופן רגוע ושלי ולמעט מספר אירועים מינוריים שטופלו ע"י מנהל הבריכה העונה בהחלט מוצלחת.

גם עלויות ההפעלה השוטפות עם דגש מיוחד על צריכת המים הן הרבה יותר סבירות וניתנות לשליטה, לבקרה ולחיזוי.

היקף המתרחצים הגדול יחסית שהיה השנה בבריכה חייב אותנו להתאים את מספר המצילים מעבר לתוכנית הראשונית ולהציב ביותר שעות שני מצילים ובמקרים מסוימים אף מעבר לכך.

כפי שפירסמנו העונה צפויה להסתיים ביום שלישי ב' תשרי 1/10/19 (השבתון השני של ראש השנה).

ממנהל הקהילה - המשך

לאסיפה שתוכננה להתקיים ב 13/8 לא הגיע מספר המינימום של החברים ולכן היא נדחתה ל10/9. אני כותב את הדברים כמה שעות לפני האסיפה וכולי תקווה כי האכזבה ממיעוט המשתתפים לא תחזור גם הפעם. המסקנה שלי היא לנסות להמנע ככל האפשר מקיום ישיבות, אסיפות ומפגשים מהותיים במהלך אוגוסט. האסיפה תעסוק במספר נושאים:

1. ענת לוזון מנהלת הכספים של האגודה (ושל הקיבוץ) תציג לאישור את הדוחות הכספיים של האגודה לשנת 2018
2. ד"ר ענבל אמיתי תציג את הפן הרפואי/מקצועי של נושא החיסונים ולאחר מכן תובא לאישור האסיפה ההצעה להביא את ההחלטה לאישור בקלפי.
3. בהמשך להחלטת אסיפה מאפריל 2018 ולרכישת מערכת לניהול הצבעות אלקטרונית נביא לדיון ולאישור האסיפה נוהל המסדיר את אופן ההצבעה האלקטרונית.

סקר שביעות רצון מהבריכה:

כחלק מהרצון לקבל פידבק מהציבור על ההיבטים השונים הנוגעים להפעלת הבריכה נפרסם בימים הקרובים סקר שביעות רצון מהבריכה. הסקר הוכן בשיתוף פעולה עם צוות ההפעלה ועם ועדת בריכה. את הסקר ננצל לסיבוב "הרצה" נוסף למערכת ההצבעה האלקטרונית. תושבים שאינם חברי אגודה ואינם יכולים להצביע במערכת הממוחשבת מוזמנים להשתתף ולמלא את הסקר באופן ידני במזכירות.

נושאים נוספים לטיפול:

הזמן עד סוף השנה הולך ומתקצר אבל בכוונתי לטפל בעוד מספר נושאים חשובים

סוף בעמוד הבא

צוות האיתור צפוי להפגש עם החברים שהציעו את מועמדותם ולהגיש את המלצותיו לאישור ועד ההנהלה בשבועות הקרובים.

קיץ בחינוך:

על מערכת החינוך עבר קיץ עמוס בעשייה ובאתגרים ואני בטוח שמנהלי המערכות בעדכונים שלהם יפרטו יותר לעומק את הפעילויות השונות והמגוונות. עבר עלינו קיץ של שאלת שאלות, מעורבות ולקיחת אחריות מצד כל הגורמים המעורבים (הורים, צוותים ומנהלים) ולשמחתי, עבור הילדים נשמרו כמעט תמיד השקט והשגרה. לתחושתי (הסובייקטיבית לחלוטין) עשינו כברת דרך משמעותית מהאופן בו התנהל השיח הציבורי בנושאי החינוך עם כניסתי לתפקיד בקיץ 2017 ועד היום. השיח בקיץ זה היה מכובד, מכבד, ענייני ורלוונטי גם אם לפעמים נכנסו הרגשות לתוך הדיון.

מבחינתי ה"קיץ" העמוס הסתיים השבוע ביום ראשון במפגש שקיימה מועצת החינוך עם הציבור. מפגש אשר בתחילתו הוצגה מצגת המסבירה את המהות והעקרונות עליהם מבוססת מערכת החינוך המשותפת ל"אשדותים". לאחר מכן התנהל שיח בשולחנות עגולים בהנחיית חברי מועצת החינוך.

ברור לי שלא כולם יצאו מרוצים מהמפגשים הללו ולא לכל בקשה או הצעה ניתן לתת מענה, אבל מבחינתי עצם קיומו של מפגש כל כך ענייני וחיובי הוא הבסיס עליו ניתן לבנות כמעט כל דבר.

דוגמה טובה לשיח חיובי ובונה הוא התהליך העוסק בנושא החיסונים. תהליך אותו יזמה ד"ר ענבל אמיתי, אמא צעירה במערכת שהביאה מניסיונה, מהידע המקצועי הרב שלה ומזמנה במטרה ליצור שינוי אמיתי עבור כולנו.

נותר לי רק לאחל לילדים, להורים, לצוותים ולמנהלי המערכת שנת לימודים טובה, פורה, שקטה ומלאת סיפוק ועשייה.

אסיפה 10/9:

ממנהל הקהילה - המשך

היאמט קצריט הט

היאמט קצריט הט והצת צוברת
 והצת צוברת כחלום
 רק אחת נצחית היא ותמיד נשארת
 מנאנת הפלא והתום.

היאמט קצריט הט והצת צוברת
 יד אחיט נושיט אף לבל אדט.
 אף אט לא נאיצ אף סיוט הדרקו,
 הניאון לנצח לא ייטט.

הניאון צתיק הוא אף מחיין
 אק לבל לנצח הוא צציר.
 לנו כי דלאנו, בתואת-אניינו
 לא נותר מאט לואת השיר.

נתן יונתן

ואני מקוה שגם הזמן וגם המשאבים
 הכספיים לא יגמרו מוקדם מידי:

- שת"פ עם אשדות מאוחד - העמקת שיתופי הפעולה בתחומים קהילתיים ובטחוניים (צח"י ושמירה).
- מגרש כדורסל - מציאת פתרון לתחזוקה הולמת למגרש בו השקענו כספים רבים בשנים האחרונות.
- תהליכי יעול בועד המקומי - תחזוקת תאורה, גינון וכיו"ב.
- התאמות ובקרה על מערכת החינוך - בקרה על הביצוע התקציבי במערכת החינוך, התאמת התקציב והמענה החינוכי למספרי הילדים בפועל.

שבת שלום,

גלעד גורן - מנהל קהילה ומזכיר הועד המקומי

בחינוך החברתי

(ולילדים) מעט זמן להיכרות עם הצוותים והבתים.
אני יכול לעדכן כי בסיומו של שבוע הפעילות השני במערכת, ולאחר שהסתיימה ההרשמה, היקף הנרשמים בכלל השכבות השיג את הציפיות ואת התחזית אותה צפינו (גם בשכבות הבוגרות). מבחינתי הדבר מעיד יותר מכל על שביעות הרצון והאמון הרב שהורים באשדות יעקב נותנים במערכת החינוך החברתי ועל כך אני מודה לכולכן וכולכם.

בשלהי חודש אוגוסט השלמנו את גיוס ואיוש צוותי ההדרכה. כרגע אנו נמצאים במצב טוב עם צוותים חזקים ומשמעותיים. בחלק מהבתים צפויים עוד שינויים בכ"א ואנו נערכים לתת לכך מענה.

בבית כולל אלה (א') עובדות לירון שמובילה את הבית (שנה שנייה) ויחד עימה קרן רובין-אלתר (שמתוכננת לעזוב אותנו ולנסוע לשליחות), עדי עזר (סטודנטית), נועה דורפמן (עד לגיוסה בנובמבר) וגל פלג.

בבית כולל חצב (ב'-ג') עובדות מירב כמובילה (שנה שנייה), איתאל, דניאל בן בסט, שחר וייס ופז ברזני (שתייהן סטודנטיות).

בבית כולל צפצפה (ד'-ו') עובדים עופרה לוי, רועיאל טלקר, שחר לוי, תמר שוחט (עד לגיוסן בדצמבר).

בשכבה הצעירה (ז'-ח') מדריכים מיכל פרידר ועמית בן דוד.

בחברת הנעורים (ט'-י"ב) מדריכה סמדר ציפרוט.

במהלך השבועיים הראשונים של חודש ספטמבר נשלים את קיומן של שיחות ההורים בבתים ובשכבות השונות.

בהמשך לדיווח שלי מן הפעם שעברה, השנה החלטנו לשלב את פעילות הנוע"ל באופן מלא בפעילות מערכת החינוך. כחלק מההקשבה לקולות ולאמירות המגיעות מן הציבור

המשך בעמוד הבא

בשעה טובה ומוצלחת סיימנו את פעילות הקיץ של מערכת החינוך. למרבה השמחה, הפעילות הסתיימה בצורה בטוחה עבור כלל הילדים במערכת (להוציא פציעה קלה במרפק של אחת הילדות) וזה הישג משמעותי בפני עצמו, בפרט את מול העושר, המגוון והיקף הפעילויות.

בשבוע האחרון (כמעט) של חודש אוגוסט קיימנו אירוע לציון סיומה של פעילות הקיץ בבריכת אשדות יעקב איחוד. שמחתי מאוד לראות את ההורים הרבים שבאו ולקחו חלק באירוע, וכמובן את הילדים מכלל השכבות שעלו על הבמה, רקדו, שרו, הופיעו והעבירו ולו במעט את עוצמת והיקף החוויות שעברו עליהם במהלך הקיץ.

בשבוע האחרון של חודש אוגוסט, כמדי שנה, המערכת הייתה סגורה לטובת שבוע היערכות. הצוותים עמלו על הכנת הבתים והמועדונים לקליטתם המחודשת של הילדים בפתיחתה של שנת תש"פ וחלקם אפילו הצליחו לקחת יום או יומיים של חופשה.

ביום ו', 30 אוגוסט (רגע לפני פתיחתה הרשמית של שנה"ל תש"פ) פתחנו את מערכת החינוך. השמחה והאווירה החגיגית הורגשו מכל עבר ובכל הבתים והשכבות כאשר הילדים הגיעו לבתי הכוללים בשמחה ובחפץ לב.

השנה ההרשמה למערכת התאפשרה עד ליום ה', 5 ספטמבר. הדבר נועד בכדי לתת להורים

בחינוך חברתי - המשך

ההורים והגיעו אלי ואל מנהל תאגיד החינוך (גלעד).

חלק מן הדברים אף הגיע בצורה מסודרת ומאורגנת בצורה כתובה, עובדה שאפשרה לנו להתייחס אליו בצורה מקיפה ומשמעותית.

בתחילת השבוע החולף קיימנו מפגש משותף של מועצת החינוך וציבור קהילת אשדות יעקב. המפגש היה חשוב ומלמד. הוא התקיים בצורה מכובדת ומכבדת ונתן במה ואפשרות לכל אמירה ודעה לבוא לידי ביטוי. מעבר לחשיבות שבעצם קיומו של מפגש זה, יו"ר מועצת החינוך, גדי, אסף את כלל האמירות והדברים הכתובים מן המפגש והוא ירכז אותם לכדי מסמך מסכם אשר בחלקו העיקרי ישמש כבסיס לתכנית עבודה עבור מועצת החינוך ומערכת החינוך. אני מבקש להודות לכל מי שהגיע למפגש ולקח בו חלק פעיל.

בשבוע הבא, ביום ה', 19 ספטמבר, נקיים אירוע משותף לשתי הקהילות לקראת כניסתה של השנה החדשה.

האירוע יתקיים בשעות אחר הצהריים בבריכת אשדות יעקב איחוד וכלל הציבור, משתי הקהילות, מוזמן לקחת בו חלק. אנא עקבו אחר הפרסומים השונים במערכות המידע הקהילתיות.

שבת שלום,

אמנון אביגדור
מנהל חינוך חברתי – אשדות יעקב

בוטלה ההחלטה על גביית תשלום מראש עבור השתתפות במפעלי התנועה. מאידך כלל הפעילות השוטפת של התנועה שולבה בפעילות המערכת בצורה מלאה.

בשלהי חודש אוגוסט, ורגע לפני פתיחתה של השנה איישנו את שדרת ההדרכה של השכבות הצעירות והשלמנו ההיערכות לקראת תחילה של שנת ההדרכה.

צוות ההדרכה של הקן כולל את המד"צים הבאים –

כיתה ד' – אביתר משולם, עידו ברנוף ושיר קמרינסקי.

כיתה ה' – רוני בנבנישתי, הלל (תגבור מכפר חיטים).

כיתה ו' – אייל לוי ויונתן שוחט.

כיתה ז' – אורי ארנון בתגבור של "מכינסטית" (ש"ש ממכינת רביד).

כיתה ח' – נגה רשף ואיתמר גרינבאום.

כיתה ט' – רז ליאני.

מש"ציות – יעל נחום ואורי עדווי (אחריות על ליווי פעילות המד"צים כולל סיוע בהכנת הפעולות וחניכה של המד"צים הצעירים)

רכז ארגוני של הקן – רום סדן.

כפי שניתן לראות מן הרשימה, אט אט אנחנו מצליחים לאייש את שדירת ההדרכה בנות ובני היישוב – דבר שכלל איננו מובן מאלינו!

ביום ג' האחרון התקיימה פעולת הפתיחה של שנת ההדרכה ולקחו בה חלק מספר רב ומשמעותי של ילדים. גם השבוע נכחו בפעילות לא מעט ילדים ואני תקווה שההשתתפות של הילדים תמשיך להיות משמעותית ויציבה – סוגיה שתיתן לנו

אינדיקציה וסימן שאנחנו בדרך הנכונה.

בחג סוכות יצאו חניכי וחניכות הקן לטיול בנחל ציפורי. שכבות ז' + ח' יצאו ליום וחצי ואילו ד' - ו' לטיול של יום אחד.

מידע בנושא (כולל פרטים נוספים, לרבות עלויות ודרכי הרשמה) נשלח לתפוצת כלל ההורים במייל ובווצאפ. במידה ומי מכם פספס המידע – מוזמן לפנות לאיתי לוצאטי רכז הקן באשדות או אלי.

בשלהי אוגוסט האחרון היו מספר קולות, אמירות ואי הסכמות, בנוגע להחלטות והתנהלות מערכת החינוך, שעלו מציבור

בשלהי אוגוסט האחרון היו מספר קולות, אמירות ואי הסכמות, בנוגע להחלטות והתנהלות מערכת החינוך, שעלו מציבור

יו"ר הוועד המקומי ואגודה קהילתית "מתיישבי אשדות יעקב איחוד" מדווח

עם כניסתנו לתפקיד, מצאנו כי הוועד מצוי בגירעון כספי של כ- 120,000 ₪.

עפ"י החוק, ועד מקומי אינו רשאי לחרוג מתקציבו השנתי המאושר מדי שנה ע"י מליאת המועצה האזורית. לכן, נעשו פעולות שונות לתיקון דרכי התנהלות הוועד והתקבל אישור המועצה האזורית לכיסוי הגירעון במהלך השנים 2019-2021.

כיום פועל הוועד בהקפדה על עמידה במסגרות התקציב וחבריו מקבלים דיווח חודשי קבוע על הביצוע לעומת התוכנית. דיווחים אלו מוצגים בכל אחת מישיבות הוועד וכל המשתתפים בהן (כולל תושבים/חברים) יכולים לראות ואף לשאול ולהעיר.

כפי שהוצג במצע רשימת "נוף אשדות" שקיבלה רוב ברור בבחירות, מונה גלעד גורן – מנהל הקהילה, כמזכיר הוועד המקומי, אשר מנהל את הוועד המקומי בשוטף ואחראי לעמידה בתקציב וליישום יעדי הוועד ותכנית העבודה הנגזרת ממנו. ואכן, בשנה האחרונה הוועד מתנהל במסגרת התקציב המאושרת, תוך מאמץ להתייעל ולשפר את השירות לתושבים, בשקיפות ובאווירה טובה בין חבריו.

בחלוף שנה מבחירת ועד שרוב חבריו הינם חברים גם בוועד ההנהלה של האגודה הקהילתית, ניתן לראות כי:

המהלך היה נכון ומועיל לרווחת תושבי אשדות:

וועד ההנהלה של האגודה הקהילתית "מתיישבי אשדות יעקב איחוד" מתנהל אף הוא בשקיפות ובאווירה טובה.

הוועד מתכנס מידי 4-6 שבועות ומפרסם את החלטותיו לציבור, בנוסף לדוחות כספיים.

סוף בעמוד הבא

לפני כשנה (כן, כבר חלפה כשנה מאז הבחירות) נבחר ועד מקומי חדש, המורכב מנציגי 2 רשימות – "נוף אשדות" ו"אשד". רשימת "נוף אשדות" מורכבת מחברי ועד ההנהלה של האגודה הקהילתית "מתיישבי אשדות יעקב איחוד". במהלך שנה זו, ביקשו חברים בוועד מקומי, משתי הרשימות, לסיים את תפקידם והבאים אחריהם בכל רשימה הצטרפו במקומם.

נכון להיום, חברים בוועד המקומי – **ניב לישי** – יו"ר, **אדמית פלג**, **גיא צליל**, **רבקה מנטל** ו**ראלי ראובני** – מטעם רשימת "נוף אשדות" ו**אסנת מזרחי** ו**רויטל לוי** מטעם רשימת "אשד" – הוועד מקיים ישיבה מידי כ- 6 שבועות, במועדים שנקבעו מראש.

ישיבות הוועד פתוחות לציבור והזמנות עם סדר יום מפורסמות מראש וגם סיכומי הישיבות מפורסמים ביומן ובקהילנט.

כמעט בכל הישיבות השתתפו כמשקיפים תושבים/חברים ואנו נשמח להשתתפות רבים יותר.

רשימת התחומים המוניציפאליים בהם רשאי הוועד המקומי לפעול, נקבע מדי שנה ע"י מליאת המועצה האזורית, אשר מאצילה לו את סמכויותיה באותם תחומים. נכון לשנת 2019, התחומים בהם פועל הוועד:

1. תאורת בטחון ותחזוקת מרכיבי בטחון, (שלא מכוח דיני רישוי העסקים או התכנון והבניה) בתחום היישוב.
2. שמירה.
3. תחזוקת דרכים, כבישים, גינון, נוי, שטחי גינון ציבוריים ושצ'פים.
4. ניקיון שטח היישוב ודרכי הגישה אליו הכלולים בתחום הנהלתו של הוועד.
5. תאורת רחובות בתחום היישוב.
6. תחזוקה של שטחי ספורט ומגרשי משחקים, ושמירתם לפי התקן הישראלי המחייב.
7. טיפול במפגעים לרבות גרוטאות.
8. הנהלה וכלליות.

דו"ח מתיישבי אשדות – סוף

דור צעיר - לימודים

לפני הדור הצעיר,

הנה מתחילה לה עוד שנה.....

ואיתה עם שנת לימודים חדשה.....

לימודי צעירים תש"פ

על פי החלטת הקבוץ – כל בן שהוריו חברי קבוץ לפחות 20 שנה, מקבל בגין הוריו 20% מעלות שכר הלימוד. למשך שלוש שנות לימוד בשכר אוניברסיטאי אחיד.

הכסף ניתן החל מהשנה בה נרשמים ללימודים, או בתום 5 שנים מהשחרור מהשירות הצבאי.

כל סטודנט מתחיל או ממשיך, מתבקש להיפגש לשיחה קצרה על לימודיו.

לשמוע ולהשמיע.....

ניתן לתאם את המפגש עם אודי כהן רכזת הדור הצעיר

אודי כהן – 050-8652444

צדכאני דור צעיר

נווה נחום – מתגייס החודש ליחידת הקומנדו אגוז

גאים בך ומצדיעים, שמור על עצמך שיהיה בהצלחה....

הוועד מסיים בסוף השנה קדנציה של שנתיים ולקראת מועד זה ייערכו בחירות לקדנציה חדשה.

הבחירות יהיו בהתאם לקבוע בתקנון האגודה המתוקן שאושר ע"י רשם האגודות השיתופיות בפברואר השנה.

בתקנון זה נקבע בין היתר:

ועד ההנהלה ייבחר לתקופה של 3 שנים.

יו"ר ועד ההנהלה ייבחר בנפרד בקלפי נפרדת מבחירת יתר חברי הוועד.

הודעה מסודרת בעניין תפורסם לציבור לאחר חגי תשרי.

האגודה מנוהלת באמצעות גלעד גורן – מנהל הקהילה שמהווה כתובת לכל פנייה ונושא קהילתי-מוניציפאלי, בהיותו גם מזכיר הוועד המקומי.

דיווחים שוטפים ופרוטוקולים מהנעשה בוועד המקומי וב"מתיישבי", מדווחים באופן שוטף ע"י גלעד גורן וניתן לפנות אליו וגם אלי או לכל אחת ואחד מחברי הוועדים לקבלת מידע נוסף, הסבר או בכל הערה וגם הארה.

במהלך שנה זו ניתן לראות ולחוש את שיתוף הפעולה ההדוק והפורה בין הוועד המקומי, האגודה הקהילתית ו"הקיבוץ" (האגש"ח), באמצעות ממלאי התפקידים בהם – יונתן אלטר, גלעד גורן, אתי רון, נשות הנהח"ש ועוד.

לי אין ספק שהסדרת מערכת היחסים בין כל הגורמים, בצד הזהות הפרסונאלית (גם אם היא חלקית) בין חברי הוועדים, תורמים לשיפור התנהלות היישוב כולו, לרווחת כלל התושבים ולרגיעה חברתית.

אנו עושים כל מאמץ כדי שכך ימשיך להיות.

ניב ליש – יו"ר ועד מקומי ו"מתיישבי"

רפת נטופה

5. הטלת הוצאות פינוי הפגרים על המשקים.

עם זאת, אני אופטימי לגבי המשך השנה. נראה לי שמגמת הירידה נעצרה ויחד עם השינויים בהזנה שאנו מבצעים בימים אלו, נראה את התוצאות.

החלפת ספק מזונות

עלות הוצאות המזון לליטר חלב ברפת נטופה, הן כמו הממוצע באזור. בדקנו מול משקים שמייצרים את המזון בבית, ומצאנו שההפרש לליטר חלב הוא כעשר אגורות לרעתנו. ההבדל העיקרי הוא במרכיב "החליפה". במשקים אותם בדקנו יש מרכז מזון גדול שיכול לקלוט את כל מרכיבי "החליפה". המשקים האלה רוכשים "חליפה" מצומצמת של כ-2 ק"ג לפרה ואת יתרת חומרי הגלם רוכשים ישירות מספקים שונים. למרות שמרכז המזון שלנו מצומצם, החלטנו לבצע שינויים באופן חלקי:
 - כ-7 ק"ג נקנה ישירות מספקים שונים.
 - כ-7 ק"ג נקנה "בחליפה".

בהשוואת מחירים שערכנו בין צמח תערובות למילובר, מילובר היו משמעותית זולים יותר. לאחר משא ומתן ארוך, צמח הודיעו שהם לא מסוגלים להוריד את המחיר. לפני קבלת החלטה סופית יידעתי את רכזי המשקים וקיבלתי מהם את ברכת הדרך, והחל מ-1/8 עברנו לרכוש ממילובר שיבצעו הובלות ותשלומים דרך משקי עמקי הירדן. שינוי זה יוביל אותנו לדרך חדשה שתוזיל משמעותית את עלויות ההזנה כאשר על פי התחזית ב-2019 נראה ירידה חלקית וב-2020 את הירידה המשמעותית.

מוטי רחמים-בשם צוות נטופה

רפת נטופה

בחודש יולי בוצעו סיכומים כלכליים לשנת 2018 בעמק יזרעאל ובעמק הירדן. בסיכומים נראית מגמת ירידה של כ-8 אגורות לליטר חלב בהשוואה לשנת 2017 (ברפת נטופה הירידה היא 4 אגורות) ובנוסף ירידה של כעשירית אחוז בייצור שומן. יש לציין את שנת 2017 שהייתה שנה מצוינת וחריגה בתוצאותיה.

רפת נטופה נמצאת ברבעון העליון בשני הסיכומים.

בסוף שנת 2018 נותרו עודפי חלב רבים ומועצת החלב נאלצה למכור אבקת חלב במחירי הפסד מה שייצר לחץ פיננסי כבד על המועצה ומצב תזרימי קשה. כדי למנוע את המשך ייצור החלב החריג ניתנו קנסות כבדים לחורגים. חלב זה קיבל 35% ממחיר המטרה. כמו כן, המועצה חדלה לשלם על פינוי הפגרים ועלויות הביטוח הועברו למשקים. לרפת נטופה – כ-46,000 ₪.

סיכום חצי שנתי 2019

בסיכום רואים ירידה חדה ברווחיות באזור, מדברים על ירידה של כ-20-10 אגורות. ברפת נטופה הירידה היא כ-12 אגורות לליטר. הסיבות לירידה:

1. שנת 2017 כאמור הייתה שנה מבורכת ובשנה זו בוצע סקר שיישומו חל השנה. הסקר הוריד כ-8 אגורות במחיר (הורדת מחיר + עלייה חדה ברף המוצקים).
2. בכל הארץ יש ירידה של כעשירית אחוז בייצור השומן וירידה בייצור החלב.
3. בגלל מדיניות ייצור החלב החריג ייצרנו משמעותית פחות חלב.
4. מחירי המזונות בעלייה.

ארכיון אשדות יעקב איחוד

הצעה:

כישוב מתפתח ומשתנה הכרחי לנו לפתור כל פעם מחדש שאלות ובעיות המתעוררות בעקבות התפתחויות אלו.

אחת הדוגמאות לכך היא שאלת צורת החתונות במשק. אין אנו יחידים לתהות בשאלה זו. העוקב יגלה התלבטויות וחיפושים ושוני צורה בכל משקי התנועה הקיבוצית. החל מן האיסור להכניס החופה הדתית לתחומי המשק (ראה 'בקיבוץ' שבועון הקיבוץ המאוחד מס' 567) ועד להעמדת החופה על הבמה במסיבה חגיגית. ממסיבה ברוב עם, עבור החברים ואורחים ועד להצעה 'מסיבת הכלולות במשק היא פנימית רק לחברים ובני משפחה קרובים ביותר, הורים אחים' (שם) מ'דייסה' תרבותית של מערכונים, ריקודים קריאות ופזמונים – ועד לנסיונות של טקס קבוע המערבב תכנים, סמלים ויסודות המסורת היהודית ומציאות חיינו הקיבוציים החילוניים.

גם אנחנו ניסינו כל פעם מחדש לתת דמות ולקבוע דפוסים שונים בתוכן, ריקוד החתונה, מגילת הנישואין ואם מהצד הטכני ע"י קביעת שלושה-ארבעה תאריכים בשנה לעריכת מסיבות נישואין וקביעת חתונה בודדת או חתונת בן ובת העוזבים את המשק לאחר חתונתם כמסיבה צנועה יותר ע"י חדרי ההורים.

למרות כל זאת, רב השוני ורב הערבוב וגדולה ההתרוצצות בכל חתונה מחדש. מטבע הדברים שלא תמיד מצליחים להפגיש מספר חתונות יחד והסיבות לכך רבות. ולא תמיד מתגלה כח (ריבוי החגים) וישנה היכולת (יודע, שתמיד אותם מספר החברים נוטלים חלק בהכנות) לערוך תכנית תרבותית שתתן מסגרת ותוכן ותצדיק התכנסות ציבור רב של חברים ואורחים לשבת אחים גם יחד.

סוף בעמוד הבא

החתמת בני זוג במגילת הנישואין של המשק

בתמונה לעיל רואים את זהבה בן ארצי עם בעלה הטרי יונתן מלמד. לידם עומדת טובה שמרון, מזכירת אשדות באותה עת. שלושתם מתבוננים במגילה המוחזקת בארבעה ידיים. הזוג הטרי מחייך, ואילו טובה המזכירה עם פנים רציניות.

ארכיון הקיבוץ מבקש את עזרת הציבור בפיענוח פשר מהות המגילה המופיעה בתמונה. האם מדובר בכתובה? אם לא מדובר בכתובה, האם בעקבות הכתבה להלן של אורי פלג ז"ל (מתוך יומן 318 7/6/1962), היתה באשדות מגילת נישואין ממשית שחתמו עליה החתן והכלה? האם למישהו בציבור יש עותק של מגילה כזו?

תודה לאירית גל על הקלדת החומר להלן.

שבת שלום,
שאוּל ינאי

ארכיון – סוף

נר נשמה ספטמבר

ז' אלול תרצ"ג	4.9.1933	צבי	ניסר
כ"ז אלול תש"ג	27.9.1943	שושנה	לויט
י"ח תשרי תשי"א	29.9.1950	אחזיהו	כהן
י"ד תשרי תשל"ד	30.9.1974	אסתר	בן-דוד
י"ז תשרי תשל"ו	22.9.1975	אליהו	צמת
י"ט אלול תשל"ו	14.9.1976	עדיה	ברסלבסקי
כ"ז אלול תשל"ט	19.9.1979	עזריאל	זאבי
י' תשרי תשמ"א	20.9.1980	מרים	גפני
כ"ב אלול תשמ"ח	4.9.1988	דרורה	זקצר
י"ח אלול תשמ"ט	18.9.1989	לאה	לזי
כ"א אלול תשמ"ט	21.9.1989	סנדר	פייקוב
ט' תשרי תשנ"א	28.9.1990	עדה	הירשהויט
ב' תשרי תשנ"ב	10.9.1991	צבי	הוימן
ט"ו אלול תשנ"ז	17.9.1997	רבקה	ענבי
ט"ז אלול תשנ"ז	18.9.1997	שלמה	בורכרט
ד' תשרי תסס"ג	10.9.2002	מרים	כהן
ח' אלול תסס"ח	9.9.2008	הדה	אורן
י"ב אלול תסס"ט	1.9.2009	גוטה	זבילבסקי
כ"ב אלול תשע"ה	6.9.2015	חנוכה	רפאלוב
א' אלול תשע"ו	4.9.2016	גמליאל	איתח
ט' אלול תשע"ו	12.9.2016	גנסיה	לייבוביץ
י"ז אלול תשע"ו	20.9.2016	יפה	פז
ה' תשרי תשע"ח	26.09.2017	רחל	כהן

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

מכל האמור לעיל, ומסיבה נוספת: ריבוי מספר החתונות מדי שנה בשנה (כן ירבו!) עם גידול מספר הבנים הבוגרים במשק יש לדעתי לקבוע את מסיבת החתונה: במסגרת של ארוחת ערב חגיגית למשפחה ולאורחים באחד המועדונים של המשק ולמצוא את הדרך לציון במעמד ובשותפות כל המשק אם במסיבת שבת (כשישנה) או באסיפה כללית ע"י טקס קצר של החתמת בני הזוג במגילת הנישואין של המשק ושתיית 'לחיים'.

זוהי רק הצעה בקווים כלליים ויש טעם לדיון משותף של ועדת חברה וועדת התרבות לגיבוש ההצעות והבאתם לדיון והכרעת החברים.

אורי פלג

משתתפים באבלה של וניה דנוך ומשפחתה

במות אמה בסרביה.

בית אשדות

חופש גדול ותיקים

יצירתו רבת השנים והפנים של אברהמיק חזן

לארז מילר (פולק) שהפתיע רבים שלא הכירו את פועלו, וסיפר על יצירת סרט דוקומנטרי בכלל, ועל הפקת הסרט מזרח ומערב ירושלים, שבמרכזו הזמר דיוד ברוזה.

לאופיר קיים – שבא לשתף אותנו איך קם צמח והתעצם מפעל פולירם, ומה תפקידו בכח העולה במפעל.

לדקלה משולם (עשת) – על הרצאה מרגשת ומרתקת על האוטיזם, ועד כמה ה"ספקטרום" הוא רחב ומגוון וכולנו "יושבים" עליו... היה מרתק ומרגש.

לענבל סיקורין (ניא מדיק) – על איכות בתוך האריכות, איך ניתן לשפר את איכות החיים בגיל השלישי במקרים רבים בעזרת קנאביס רפואי.

לסמדר ינאי – האחת והיחידה, שמרגשת את כל הישוב כל שנה עם "קיטנת אילן" כבר 20 שנה. סמדר ינאי, נורית רז ושאר הצוות המסור של הקיטנה סיפרו לנו קצת על "מאחורי הקלעים", על התמודדויות הצוות והילדים, והשאירו אותנו עם גאווה גדולה בלב על אנשינו הטובים.

ואחרון חביב - **לאריאל מ-לובי 99** שסיפר לנו גם כן על "מאחורי הקלעים", הפעם – של פעילות הכנסת, ועל הדרך שלנו לשנות מציאות ולייצג את הציבור בפעילות הכנסת דרך אנשי לובי 99. תודה גם **למיכאל לוי** שקישר, חיבר והביא את הרעיון להרצאה.

תודה למנהל הקהילה – **גלעד גורן** – שראה את חשיבות המפגשים ומצא את הדרך לתמוך ולממן אותם מכספי "נוף אשדות". גלעד גם נתן את ברכת דרכו להפוך פעילות זו למסורת גם לחופש הגדול הבא ושאריו...

סוף בעמוד הבא

חופש אינו בשורה לתלמידי ביה"ס הצעירים בלבד. גם במכללת הותיקים – 'ביתנו' יוצאים לחופש גדול בחודשי יולי-אוגוסט, אלא שבמכללה החופש אינו בבחינת מתנה, אלא חופשה כפויה המותירה את הוותיקים בתחושת ואקום.

האמת, שהנושא של חופש גדול לוותיקים עלה כבר בשנה שעברה, אך הפעם היו אוזניים קשובות והיו שתיים שנרתמו להחלטה שעושים תוכנית לחופש ותיקים: **שרה בארי וסמדר ינאי**, ויצאנו לדרך. זאת לאחר שרינה פלג באה ושיתפה בצורך העולה בתקופה זו –

המתכונת שהוחלטה היה מפגש אחד בשבוע הכולל ארוחת בוקר מפנקת מעשה ידינו והרצאה אך מכיוון שהיתה זו החלטה של רגע לפני החופש, נאלצנו לשמחתנו, לחפש הרצאות בהתנדבות וכך הגענו לכוחותינו המקומיים והמופלאים.

כמעט כל ההרצאות היו של בני המקום, וכולן ללא יוצאת מן הכלל היו מרתקות ובהתנדבות.

תודות גדולות לכל המרצים:

לשאול ינאי – שעשה מפגש פתיחה בעקבות תמונות אשדותיות של פעם שטרם זוהו
לברכה פונדק – שהזכירה לנו שיש נביא בעירנו – וסיפרה לנו בדרכה המרתקת על

חופש גדול וותיקים - סוף

מצל טוב!
 אצדי ותמיר אל
 אהולדת הבן - איתמר
 אח איונתן, רותם ואסרה
 אאסתי ואיזיק אל
 אהולדת הנכד
 ואכל המשפחה!

מצל טוב!
 ארונית ודודו איתן
 אהולדת הנכד - אידן
 בן ארותם ואורי
 מצל טוב המשפחה!

מצל טוב!
 אמירליה דוד
 אהולדת הנין
 נכד אטובה ואדעון
 מצל טוב אכל המשפחה!

תודה גדולה לשרה בארי – שהיתה ההוגה, המתאמת והמתכננת של כל ההרצאות ה"מקומיות". היה מרתק, מעשיר, וחשף אותנו לכוחותינו המופלאים – כאן בתוך הבית שלנו.

תודה רבה גדולה לצוות המופלאות שהגיעו בהתמדה ובאהבה מוקדם בבוקר כל שבוע להכין ארוחת בוקר מפנקת לכל ציבור החברים הגדול שבא למפגשים (בממוצע מעל 40 איש בשבוע): מאירה עשת, אהובה שטיינברג, עדה לשם, גינת סלומון, אתיקה שיפר, גאולה ליון (נציגת המאוחד), אסתר שימרון, ועטי אלטר.

היה משמעותי ומשמח לעשות שיתוף פעולה עם אנשי המאוחד שבאו גם כן למפגשי החופש. פשוט היה כיף, שמחבר ומחמם את הלב והקיבה, לא רצינו שהחופש יגמר...

כתבה: זוהר יחיאלי

תודות גדולות לזהר יחיאל האחת,
 היחידה והייחודית שבזכותה הכל
 התחבר לרקמה אחת.
 מחכים כבר לחופש הבא..

לובי 99 - הלובי הציבורי קריאה להצטרפות

בגיוס כ-800 חברים, יסד יאיר (יאיא) את "לובי 99" - הלובי של 99% מאזרחי ישראל.

כך עובד לובי 99:

כל המשקיע מדי חודש, על פי רצונו סכום קבוע, מצורף כחבר בלובי 99 (גברים כנשים). הסכום המצטבר מהחברים הוא העורף הכלכלי של הלובי. נכון לעכשיו בלובי 99 כ-5500 חברים, שמאפשרים מימון של חמישה לוביסטים ציבוריים, בפועל לובי 99 מיצג את כלל האזרחים.

הצטרפות חברים נוספים ללובי 99 תאפשר לגייס לוביסטים, עורכי-דין, כלכלנים וחוקרים נוספים. המטרה להגיע למסה קריטית של לוביסטים בלובי הציבורי, כך, שבכל דיון כלכלי בכנסת יהיו נציגים של לובי 99. הנושאים בהם לובי 99 מטפל נבחרים דרך האינטרנט ע"י חברי הלובי, כאשר לכל חבר יש קול אחד בלי קשר לגובה השקעתו. לובי 99 לא עוסק בנושאי: ימין/שמאל, דתיים/חילונים, ערבים/יהודים וכדומה אלא רק בנושאי כלכלה וחברה, ומתנהל בשקיפות מוחלטת באינטרנט (התקציב שלנו לובי 99).

עד היום, במיסוי על כ"ל בים המלח, בחיזוק הקנסות על מונופולים וכדומה, **יזם לובי 99 העברת מאות מיליוני שקלים מקופות הטייקונים לקופה הציבורית.**

גילוי נאות - אנחנו חברים בלובי 99, ורואים בהשקעה בארגון מהמוצלחות בהשקעותינו. אנו ממליצים בחום להיכנס לאינטרנט - **לובי 99**, לחזות בעבודתם המבורכת ולהצטרף:

אהובה שטיינברג, אמיר פלקס, ברוריה שרון, יאיר בן דוד, יניר אלטר, ישראל ברקאי, מאירה עשת, מיכאל לוי, מלכה שניפר בלכר, עירית לוי לסטר, ריקי בן דוד. להצטרפות:

www.lobby99.org.il

מטרת הרשימה להביא לידיעת כל פרט ופרט שביכולתו, **במחיר ארטיק לחודש** וללא כל קשר לעמדתו הפוליטית, להביא למהפכה בהתנהלות הכלכלית/חברתית של המדינה. ביכולתנו לחלץ את המדינה מהציפורניים החמדניות של הטייקונים לטובת כלל האזרחים.

במפגש האחרון של 'חופש גדול ותיקים' נחשפנו לדרך בה נחקקים חוקים כלכליים.

מסתבר שיש השפעה מכרעת לבעלי ההון על החקיקה בנושאי כלכלה וחברה. הטייקונים, הבנקים, חברות הביטוח, חברות התרופות וכיוצא בזה משקיעים משאבי עתק על מנת שהחוקים שנחקקים בכנסת יגדילו את הונם על חשבון הקופה הציבורית.

איך זה עובד?

במוסד המחוקק בישראל מכהנים 120 חברי כנסת ואותם סובבים 215 לוביסטים. הלוביסט הוא מעין יועץ לח"כ בוועדות הכנסת. ח"כ נזקק ללוביסט בשל עומס המידע שעליו להכיל בדיוני הוועדות בהן הוא חבר. מסתבר שהלוביסט הוא בעצם שליח של בעל ההון, מתוגמל בנדיבות ע"י שולחו ויעשה כל שיש בידו לסכל חוקים שיפגעו בכיס של מעסיקו. שיטות עבודתו כוללות אינפורמציה סלקטיבית, מטעה, שקרית, מבול של מידע לא רלוונטי, שוחד סמוי וכדומה, כדי לנתב את הכרעת חבר-הכנסת לטובת בעל ההון.

כ-0.01% משועי ישראל מיוצג על ידי

כ-210 לוביסטים

ל-99.9% מהעם אין משאבים לייצוג!!! האומנם???

לפני כחמש שנים יאיר פינק הגה ויזם רעיון להתמודד עם הכסף הגדול של המעטים:

כסף קטן של רבים

כנגד

כסף גדול של מעטים

”ויהי מה”

שכבר משרתים, שהם קהל היעד שלנו. מי שלומד וקורא את מורשתו האזרחית של מאיר, מדגיש פלד, מגלה שהיא ציונית, אקטיביסטית והתיישבותית וזו בדיוק מורשתה של התנועה הקיבוצית-מושבת, שלצערי עם חלוף השנים סתה ממנה מרחק ניכר, ואני מרגיש מחויבות להמשיך במורשת זו, לקחת ממנה את 'הצימוקים' ולעשות בהם ערכים חינוכיים. "אבא תמך בהתיישבות ביו"ש ואהד את גוש אמונים", אומר בנו, משה הר ציון, "ואולם העמותה שהוקמה לפני ארבע שנים החליטה שאינה מתעסקת בפוליטיקה".

לדעת חוגים רבים בחברה בישראלית הטביע הר ציון את חותמו כדמות מופת, הן על יחידות העילית בצה"ל והן בחייו האזרחיים. עד כמה מייצג הספר את דמותו של הר ציון שאתה הכרת?

פלד: "ויהי מה" מייצג בצורה נאמנה ומדוייקת את דמותו של מאיר, כולל נקודה אחת מאד בעייתית שהוא ארוע הנקמה על רצח אחותו שושנה (שנרצחה על יד בדואים משבט אל ראשירה במהלך טיול טרום צבא עם בן זוגה עווד וגמייסטר מדגניה ב' באזור נחל ערוגות. אנחנו לא בורחים ולא מסתתרים מן האמת המרה, ההפך הוא הנכון, אבל צריך להבין שבמידה מסויימת זו היתה רוח התקופה. "במונחים של היום", מדגיש פלד, "ארוע כזה לא היה עובר לסדר היום, בשום אופן ופנים".

האם ההיסטוריה סלחה להר- ציון?

פלד סבור שלא ההיסטוריה סלחה להר-ציון וחבריו על מעשה הנקמה האכזרי בו הוצאו להורג ארבעה נערים בדואים על לא עוול בכפם, אלא מנהיגי התקופה ובראשם ראש בן גוריון והרמטכ"ל משה דיין, שידעו את האמת לאמיתה אך העדיפו להתעלם. היחיד שניסה להתמודד עם המצב ואף דרש לסלקו מן הצבא, אומר פלד, היה ראש הממשלה

המשך בעמוד הבא

לפני חודשים אחדים ראה אור הספר "ויהי מה" - מסה ביוגרפית מקיפה ועדכנית, אודות חייו ופועלו של מאיר הר-ציון ז"ל, מאת ההיסטוריון הצבאי משה גבעתי. הספר יצא לאור בהוצאת העמותה להנצחת מאיר הר-ציון, בשיתוף בית ספר שדה כפר עציון ובסיועה של הוצאת כנרת זמורה דביר.

יו"ר עמותת הר-ציון- משה פלד

יו"ר העמותה להנצחת מאיר הר-ציון, אלי"מ (מיל) משה פלד (בית השיטה) שחרף גילו (שבעים פלוס) ממשיך עד היום להתנדב למילואים כמוביל טנקים, נזכר שלאחר הלוויתו של מאיר (שנטמן באחוזת הקבר המשפחתית שבכוכב הירדן), ובעוד אלפים גודשים את אוהל השבעה, הוא לחש באוזני בנו של הר-ציון, משה, "תראה מה קורה פה, אבא שלך הוא לא רק שלך, הוא נכס לאומי, צריך לעשות עם זה משהו". בתום השלושים פנתה המשפחה אל פלד לעמוד בראש העמותה וזה השיב בחיוב אך העמיד תנאי אחד: שהעמותה לא תעסוק בבניית מונומנטים אלא בחינוך, עם דגש על נוער לקראת גיוס, מכינות קדם צבאיות וכאלה

”ויהי מה” - המשך

”הפציעה הקשה של אבא גזלה ממנו את יכולת הכתיבה”, ממשוך משה, ”אבל הנחישות ובהירות המחשבה שלו לא נפגמו כהוא זה, ועל אף נכותו לא ויתר לעצמו בכלום. אבא ידע מהו פחד”, מעיד בנו, ”אבל פיתח תת מודע כיצד להתגבר עליו, וההתגברות הזו הפכה אצלו אתגר של ממש”.

בהתייחסו לארוע הנקמה על רצח אחותו שושנה, אומר משה הר ציון: ”צריך לזכור שמדובר באחותו שושנה, אליה היה קשור בנימי נפשו ומכאן המניע. הנקמה היתה פועל יוצא של אישיותו של אבא שנהג לעשות את מה שהוא חושב באותו רגע, למרות שלא היה חייב, ומבלי לתת דעתו על ההשלכות. דווקא משה שרת, שבאותם ימים היה ראש ממשלה, וחשש מתקדים, הוא היחיד שדרש את מיצוי הדין עימו. כאבא, הוא לא איש חס במיוחד” מעיד משה, ”כאשר עדר הבקר עמד בראש מעיניו, וגם כאן יישם עקרונות שרכש ב-101 של איסוף מודיעין ולימוד לקחים כדי להבא לעשות את הדברים טוב יותר, וזאת באמצעות רישומים מאד מדויקים ומעקב מתמשך”.

מה הן תוכניות העמותה לשנים הקרובות?

פלד: מתכוונים לסיים את 'מעלה הר-ציון' - שביל אתגר שיוביל מנחל יששכר עד 'אחוזת שושנה' ויכלול שילוט ואבני דרך. לקראת ט"ו בשבט הבא תינטע חורשת ה-101 שתשתרע בין אחוזת הקבר של המשפחה בכוכב הירדן לאחוזת שושנה. האירוע המרכזי של העמותה יהיה "יום הרציון" שיתקיים במרץ 2020 הוא יום השנה השישי לפטירתו. במסגרת יום זה יתקיימו מעגלי שיח בגן הלאומי כוכב הירדן בהשתתפות חיילים מגדודי סיור, תלמידי י"ב ובני מכינות אשר ידונו על ערכים צבאיים והתיישבותיים. למחרת, תתקיים תחרות ניווט במרחב של רמת כוכב, בין נחל יששכר ונחל תבור, כאשר המסלול יעבור דרך קברו ויגיע לאחוזת שושנה.

סוף בעמוד הבא

באותם ימים משה שרת, אלא שבן שגוריון לא איפשר זאת, כאשר הסיבה הרשמית היא 'חוסר ראיות'.

מאיר היה חייל מצטיין, סייר מצטיין ומפקד מצטיין, אומר פלד, ועל כך אין מחלוקת. עד כדי כך הצטיין שמפקדיו ויתרו לו על קורס קצינים מתוך הכרה שהשתתפותו בפעולות תגמול עדיפה על שהותו בבית ספר לקצינים, ובכך נקבע תקדים בצה"ל. הר-ציון קיבל דרגות קצונה ללא קורס וקודם עד דרגת רב סרן.

משה הר ציון (53), השלישי מארבעת ילדיהם של רותי תבליא ומאיר ז"ל, הוא בעליה של חברת טיולים. משה ממשוך להתגורר ב'חוות שושנה' כמו גם אחיו הבכור סלע האחראי על עדר הבקר שירש מאביו. שתי הבנות, שגית ואיילה, אינן מתגוררות בחווה.

”הכוונה היתה להביא דברים כהוויתם”, אומר משה, בהתייחסו לביוגרפיה של אביו, ”ולא במקרה בחרנו למשימה היסטוריון צבאי בדמותו של משה גבעתי, שעשה עבודת מחקר יסודית ומקיפה במהלכה סרק אלפי קטעי ארכיון ויומנים והגיע לתוצאה מאד מכובדת”. ”מרגע שאבא נפטר”, הוא מעיד, ”נפתח בפנינו ענין המורשת שלו שהיה חסום שנים רבות, כי הוא לא נתן לזה לקרות, ובעקבותיו יצא הספר”.

לא הכרתי את אבא לפני שנפצע, מעיד משה, אבל החשיפה ליומניו המפורטים (עד לפציעתו הקשה), מבליטה את יכולת הכתיבה המופלאה שלו, והתאורים הכל כך מדויקים הפתיעו רבים. בדרך למבצעים הכי מורכבים ומסובכים, הקפיד אבא לדייק את הפרטים ולתאר באופן מופלא את אשר חווה.

”ויהי מה” - המשך

עת ההבטחות

הגיעה עת ההבטחות
 למי יותר, לפי פחות,
 למי הובטח מינוי לשר
 ומי יחמוק ממאסר.
 מהבטחה להבטחה
 עולה עוצמת המבוכה,
 כי עם זקן או בלי שפם,
 הרי ידוע מה סופם
 של כל אותם ההסכמים
 ואף אחד אינו תמים.
 למחרת יום הבחירות
 איש לא יפרע את השטרות
 והזקנה במסדרון
 שוב תישאר ללא פתרון

יזהר בן נחום

נקודת ציון נוספת למזדמנים לאזור החווה, הוא "מצפה יוס ודוד" מעל קיבוץ בית השיטה הקרוי על שםם של שני חברי בית השיטה יוס פלד (אביו של משה) ודוד שושני (אביו של דובי שלנו) זכרם לברכה, שפיתחו בעמק ובארץ כולה חקלאות מודרנית ומיכון חקלאי לאורך עשרות שנים. באזור המצפה, שמשקיף על עמק יזרעאל התבור והרי הגלבוע ניטעו בשנים האחרונות מאות דונמים של בננות (יוזמה ברוכה של 'בננות החוף' בניהולו של חברנו שמוליק מידלר) שחוסמים את הנוף המרהיב. והפתרון שהגה משה פלד ומיושם הלכה למעשה, היא מרפסת על עמודים בגובה ארבעה מטרים אשר פותחת את הנוף מחדש. את הרעיון שאב פלד מימצפור האלף בנוה דניאל שבגוש עציון.

לחברים שמגיעים לאזור מומלץ לבקר ולהתרשם.

אבנרון

שמח ב'מצפה'

לכינויים כמו: 'החדר המבולגן', 'החדר השפוי' ו'הכלאי'. כשהגענו היו כאן עדיין כסאות גלגלים ומיטות עם כיסויים, לך תחשוב שבמקום הזה אנשים חיו את שארית חייהם, ואילו אנחנו מתחילות כאן את החיים שלנו... עם ההתלהבות של התחלה שתלנו גינה, אבל מהר מאד היה מי שצינן אותה ועקר את הצמחים, היו גם תוכניות לסגור פינה קטנה מחוץ למבנה, מעין 'זולה', אבל לא קיבלנו אישור.

הקשר עם הקיבוץ די התפקשש אומרת נעם, ולא מאשימה אף אחד. "אנחנו מצפה ראשון באשדות ולגיטימי שיקח יותר זמן להתחבר לקהילה, כי צריך היה לבנות הכל מאפס". זמן קצר אחרי שהגענו, התארגן ערב למשפחות המאמצות (היו כאלה מסתבר) ואז הדסה אלתר נפטרה וזה נדחה ונגרר עד שנשכח. בהתחלה לא חשבתי עד כמה הקשר עם הקיבוץ חשוב, כי סך הכל יש לנו פעילות משלנו: עבודה, שמירות וחיי קהילה; עכשיו אני מבינה מה החמצנו ומעבירה מסר לחדשות: אל תוותרו על זה! היו נסיונות חיבור, עשינו מספר ארועים והפעלות עם מערכת החינוך, בעיקר עם הגילאים הצעירים 4-8 והיה ממש נחמד. בטוחה שגם כאן יש מקום רב לשיפור.

אני שואל את נעם אם נוצר חיבור עם חבריה מהקיבוץ. 'כן', היא משיבה, בעיקר דרך משחקי כדורסל שהוא ספורט החביב עלי (הייתי באקדמיה לכדורסל בגלבוע- מעיינות בעין חרוד ואז לצערי נפצתי). ניסיתי למסד טורניר פריטבול (כדורסל שלוש נגד שלוש) אך לצערי זה נפל בין הכיסאות.

לפתע מתחלפים הכובעים ונעם שואלת אותי (המראיין) אם אני גר באיחוד. אני משיב בחיוב. 'בצד הטוב' היא קובעת, ואני נאלץ להסכים. 'מה אתה חושב עלינו?' היא שואלת. 'שהחמצנו אתכם' אני משיב, 'לא

המשך בעמוד הבא

פעם זה היה בית סיעודי, 'בית אחדות', היום הוא משמש 'קן' (אכסניה) עבור חניכות 'השומר החדש', אלה שממש עכשיו מסיימות את פרק השומר ב'מצפה' אשדות איחוד ומתגייסות לצבא, ואלה שנכנסות בהדרגה לנעליהן.

מאחר ושתיים מהוותיקות סרבו בתוקף להתראיין, הן הותירו את הבמה ל-**נעם כהן-לוי** ילדה טובה ענתות שבמחוז ירושלים. נעם היא נצר למשפחה ירושלמית חילונית- אבא איש הסוכנות היהודית, אמא מנהלת בית ספר דתי-חילוני ושלוש אחיות.

'השומר החדש' הוא אירגון ששם לו למטרה לעזור לחקלאים כנגד טרור חקלאי: פריצות, גניבות, הצתות ושאר מרעין בישין אומרת נעם, שכמו חברותיה, צברה לא מעט ניסיון חקלאי בשנה האחרונה. בתום הכשרה בת שבועיים, היא נזכרת, חולקנו למספר מיצפים ברחבי הארץ, ובאופן די במפתיע הגענו לאשדות יעקב. השוק הראשון שלה ושל חברותיה

(11 במספר בסיום התהליך) היה שכל דבר כאן מצריך אישור, אפילו ערימת הצמיגים הצמודה למבנה, שמשמשים לאימוני כושר גופני. תהליך הגיבוש של הקבוצה היה ארוך ולא קל, ובמהלכו נרקמו מערכות יחסים חזקות שיצרו תחושה שאנחנו מכירות כבר שנים.

'משברים ברור שהיו', היא אומרת 'אחרי הכל אנחנו בנות... אפילו שלושת החדרים בהן הן משתכנות הבנות במיטות דו קומתיות זכו

שמח ב'מצפה' - המשך

בר ודומיהם הן חיזיון נפוץ בלילות. פעם ראינו במבי מנסה לקפוץ מעל גדר חשמלית, מקבל מכות חשמל, נרתע מעט, אך לבסוף מצליח לעבור.

הווי וגיבוש-

זו שנה שלא תישכת. 'השומר' יש לו יכולת לגרום שיכפולים יותר מאשר כל גוף אחר שאני מכירה. נוצרו חברויות מטורפות. כמה שלא אסביר לך, אתה לא תבין, רק שנכנסים פנימה, לעובי הקורה, אתה קולט באמת איזה תהליך עצום עברת בשנה הזו, ואתה לא מזהה את עצמך. הפכתי לאדם יותר מוצק ומוכן נפשית. אכן היו משברים. פעמיים חשבתי לפרוש. היום אני מבינה שלהתמודד עם משבר זה סוג של חוזק.

בשנה הזו השתניתי מקצה לקצה, מתוודה נעם. בעבר היה לי קשה עם מסגרות וגבולות שחסמו אותי, וזו פעם ראשונה הרגשתי שנותנים לי הזדמנות, שלא מוותרים עלי, שהגבולות עוזרים לי לצמוח מבחינת לקיחת אחריות ומוסר עבודה. אם בתחילת השנה בכל עשר דקות במוצע הייתי לוקחת הפסקה, הרי שעכשיו, אם אני רואה פרי אבוקדו תקוע למעלה על עץ, אני אעשה שמיניות באויר והוא לא ישאר שם.

היו ביניכן דתיות וחילוניות. כיצד עבד השילוב הזה?

נעם: עבורי, כמי שהתחנכה בבית ספר חילוני-דתי החיבור היה טבעי מאד והרגשתי בנוח. באופן טבעי במצב כזה נוצרת השפעה דו כיוונית, והתחושה הכללית היתה של סובלנות והבנה. החילוניות נחשפות לדת ולהפך.

בנובמבר הקרוב תתגייס נעם לצה"ל. שלא כמו שאר חברותיה שתתגייסנה יחדיו במסגרת הנח"ל, היא מיועדת ללוחמה אלקטרונית (לוחמה בשילוב עם סייבר). כאחת שלא חיה טוב עם שיגרה, היא מעידה על עצמה, חיפשתי תפקיד שישלב בין

סוף בעמוד הבא

שיווקתם את עצמכם מספיק טוב ואיפשהו נעלמתם לנו בנוף הכללי, עבור חבר הקיבוץ הממוצע לא הייתן קיימות וחבל. היא מהנהנת להסכמה.

עבורנו, אומרת נעם, זו היתה שנה מטורפת מלאת חוויות ותוכן. בשיגרה, קמים בבוקר לעבודה חקלאית (בעזרתו הצמודה של איש הקשר והמנטור **אורן ראובני**): אבוקדו, מנגו, גדיש, קטיף מלונים, גיזומים קיטומים, מה שאתה רוצה, בחום הכי מטורף. לא פשוט בכלל, אבל סומכים עלינו. כל הבנות קמות לעבודה למעט שלוש, ששמרו לילה קודם ואחראיות על הכנת האוכל עבור האחרות. חקלאות היא רק אמצעי, לתהליך שעברנו בשנה הזו, היא מדגישה. בעבודה חקלאית יש מרכיב מאד מרכזי בקטע של מוסר עבודה, של השקעה, של לקום בחמש בבוקר... משהו שצריך כאילו לאהוב אותו ואז אתה מבין... וכשחוזרים מותשים מהעבודה, שלוש הבנות ששמרו לילה קודם, מבשלות לכולן ארוחת צהריים מאוזנת: בשר, פחמימה סלט. בתחילת השנה היתה לי פדיחה: הכנתי לאוכלות בשר שניצל מטוגן, ואילו לצמחונית שבינינו שניצל בתנור... היו המון צחוקים מהקטע הזה...

חוויות שמירה-

נעם: אלה שעולות בערב לשמירה על השדות והמטעים (בסירין או דושן בדרך כלל) מצוידות בגז פילפל ונבוט לכל צרה שלא תבוא. אנחנו לא שם כדי להתעמת חלילה עם מישהו, אלא כדי להרתיע, ובמידת הצורך מדווחות למג"ב או לאחראי המרחבי של 'השומר החדש' על דבר שנראה חריג. מדליקות מדורה (החקלאי דואג לעצים...), מקשיבות ללילה ומעת לעת עושות סיורים ברכב או פטרולים רגליים. איך אנחנו יודעות שהנוכחות שלנו אפקטיבית? היה מקרה שלא היינו בשטח (יצאנו לשבת מרחבית) ומישהו שכנראה ידע על כך, נכנס לשטח וגנב כמות גדולה של אבוקדו, הדבר תועד במצלמות אבטחה, אבל לצערנו התיק נסגר מחוסר ענין לציבור. נוכחות של חיות בר כמו תנים, חזירי

שמח ב'מצפה' - המשך

הי,

אנחנו בנות מחזור י' של שנת השירות "השומר החדש" באשדות יעקב איחוד. השומר החדש היא תנועה הפועלת כדי לסייע לחקלאים ולחבר אנשים לאדמה, לארץ ולערכים.

אחת התכניות שהתנועה מובילה היא שנת השירות "מנהיגות במצפים". בשנה זו החניכים עוסקים בעבודה חקלאית, שמירה על שטחים חקלאיים ולימוד. המצפים של שנת השירות שבהם החניכים מקיימים חיי קבוצה מפוזרים ברחבי הארץ ובשנה שעברה הוקם מצפה חדש כאן באשדות יעקב.

אנו, בנות השירות, מעוניינות לחזק את הקשר עם הקהילה בה אנחנו חיות. אנחנו מקוות שבמהלך השנה הקרובה ניצור תקשורת ונכיר אחד את השני דרך עשייה משותפת.

@@@@@@@@@@@@@@@@

אלו דברי בנות "השומר החדש", היות שחלק מהמשימות של הבנות הוא חיבור לקהילה, אנחנו רוצים לחבר אותן לקהילת אשדות ומחפשות משפחות שתוכלנה לארח את הבנות לארוחת שישי (רוב הבנות שומרות כשרות)

נשמח לשיתוף פעולה

לפרטים נוספים מוזמנים לפנות מיכל פרידר 054-7731603 שי אורבך 050-8651918

דיבורים ועבודה. כבר ביי"ב נרשמתי, עברתי את המיונים, וצפוי לי שרות מעניין ומאתגר, שיכלול שימוש במכשירים מתקדמים, לימודי ערבית וקורס צניחה.

נעם כהן לוי - "שנה מהממת"

אברון

ארועי אב-אלול - עמליה דיין

& מאוד אכפת לי מה קורה במדינה שלי, ומה קורה בכנסת שאת חלק מנבחריה אני בחרתי. בשנים האחרונות הולכת וגואה בי הרגשת בחילה עמוקה מכל מה שקורה שם, וההתנהלות היא איומה ונוראה בעיני. אין לי מושג היכן למדו ו/או התחנכו הנבחרים. אני יכולה רק לספר שאבא שלי, שהיה האיש הכי ישר בעולם שאני הכרתי, אמר פעם שלפי הבנתו להשתמש בשקר כמוהו פְּגַנְבָה ומבחינתו החטא הוא זהה, כי מה שעושה השקרן הוא גניבת דעת, שהיא כמו כל גניבה אחרת.

& תמיד היו מעידות ומעילות, אבל אם פעם היו מתביישים בזה והיה אפילו שר מפא"יניק (אברהם עופר ז"ל שר השיכון) שהתאבד עוד לפני שהתחילו לחקור אותו, היום זה כאילו הפך לנוֹרְמָה שאין צורך להתבייש בה.

& הגעתי להרצאה של בחור צעיר ונחמד שהחליט יחד עם עוד אנשים טובים כמוהו שהמצב כבר בלתי נסבל, ולמרות שבחרנו את מי שרצינו לכנסת, ואחרים בחרו אחרת מאיתנו, צריך להקים לובי של אנשים שיילחמו למען האזרח הקטן שנדרס בין גלגלי הביורוקרטיה והחוקים המשוונים שנחקקים בזמן האחרון. הרעיון יפה וטוב, אך עם זאת דורש מימון, ולכן הקימו את לובי 99, למעננו – האזרחים הפשוטים.

& ערב קודם ראיתי את הסרט הדוקומנטרי "החבר דב" המספר על ח"כ לשעבר דב חנין, שהגיע עם הבמאי ויוצר הסרט כדי לדבר ולספר עליו. חנין מסיעת חד"ש, לחם במשך שנים עבור תושבים מסכנים שראש העיר החליט להוציאם ממקומם כדי לבנות שם מגדלים רבי-קומות. ח"כ חנין ניסה למנוע את רוע הגזרה ויצא עמם להפגנות. הוא גם הצליח להעביר חוק בכנסת להעלאת שכר המינימום ועוד חוקים חשובים ונחוצים לאיש הפשוט אשר עובד ומכלה את חייו בעבודה הקשה, כשמנגד במדינה נלחמת נגדו וגורמת לו עוולות. דב חנין הוא דוגמא לאדם ישר

סוף בעמוד הבא

& במוצאי ט' באב, עם המלל האין-סופי על שנאת ואהבת חינוס, והצורך לקבל ולהכיל את האחר והשונה, הוצג סרט בבית-גבריאל, והובטח שגם יוצר הסרט יהיה וידבר על-כך. כשחושבים על זה, שפעמיים החריבו את בית המקדש ופעמיים הוגלינו מעל אדמתנו, זה מאוד מביך; האם זהו העם הנבחר? ולמה עונשים כה קשים? רינו צרור, יוצר הסרט סיפר שהתייעץ עם היסטוריונים וארכיאולוגים ובנה דגם המתאר מהו עם שחי במדינתו בחרות גמורה.

& מאוד התרשמתי מדבריה של רבה שהיתה מורה ב"בית-ירח" ועכשיו מנהלת "ביה"ס ע"ש נעמי שמר" שסיפרה על דרכה ועל הרעיון שאם כל אחד יעשה יותר טוב לעצמו וסביבתו כבר יהיה לכולנו יותר טוב. ועד כמה חשוב להכיל ולקבל את האחר. הרעיון שלה היה לא רק לדבר על זה, וכמנהלת ביה"ס החליטה שבימקום שמוֹרָה ערביה תִּלְמֵד את השפה הערבית היא תלמד מדעים למשל, ומורה דתיה לא תלמד תנ"ך דווקא, אלא אנגלית או מקצוע שאיננו קשור לאמונותיה, וכך יכירו תלמידיה אנשים בלי התוויות שאנחנו רובנו משתמשים בהם כמעט באופן אוטומטי. רעיון יפה בעיני.

& הרצאתה של האחות ענבל סי' על המחקרים שנעשים בישראל על צמח הקנאביס, היתה מרתקת וגם מעירה, ומעודדת את התקווה שהמחוקקים יבינו שמדובר באנשים שסובלים, ששום תרופה לא הצליחה לעזור להם, ובעזרת המחקרים המדהימים שעשו כאן יוכלו ליהנות משארית חייהם ללא מכאובים; לא רק כאבי הגוף אלא גם כאבי נפש ושאר צרות אשר נגרמות להלומי הקרבות במלחמות השונות. מהמחקר הישראלי מתברר שבצמח הזה יש חומרים שונים לגמרי בעלי הצמח מאשר בפרחים או בזרעים, ואם התרופות המופקות מאותם חלקים ומרכיבים טובים יעצרו את מחלת האלצהיימר או מחלות אחרות, הרי ו הקלה עצומה לחולים ולבני משפחותיהם וכמובן נטל פחות על כל מערכת הבריאות של המדינה כולה.

אירועי אב-אלול - סוף

בית הקברות שלנו

אני פוקדת את בית הקברות שלנו בקביעות באזכרות ולוויות. מאד קשה לי לשאת את המראה המביש של המקום, שנמצא בשפל המדרגה. לדוגמא, זרי הפרחים שהונחו ביום הזיכרון על ידי בני משפחות חללי מלחמת ההתשה, עדיין מונחים כאשר צמחיית פרא 'מקשטת' את המצבות, צנצנות ועציצים זרוקים בכל עבר. הקברים בחרפתם משתלבים במראה הכללי של בית הקברות. מראה של **עזובה הזנחה ולכלוך**.

איפה היחס ותשומת הלב למקום הנצחה ראוי ומכובד?

בין חלוקת התפקידים בהנהלת הקיבוץ, איני יודעת מי הכתובת, על מי מוטלת האחריות לבצע מתיחת פנים לבית הקברות. לא מבקשת תשובות, אלא עשייה. פניתי בנושא מספר פעמים אולם לא נעניתי.

נ.ב שיפור חיצוני נעשה על ידי משרד הדתות וגם ניכרת ידו של מיכה.

נטע גרינבאום

ואכפתי שאחרי מספר קדנציות בכנסת, הרגיש שהוא צריך לחזור למה שהיה קודם. למרות שאני לא יכולה להזדהות עם כל דעותיו כקומוניסט, הסרט עורר בי המון אהדה לאיש הישר והטוב הזה.

תהיה לכולנו שבת שלום ושקט בדרום ובצפון :

עמליה דיין בת-ארי

משטרת התנועה של עמק הירדן לשרותך

סוף סוף אחרי מאמצים והתמדה, הגיע לסיומה עוד השתלמות של מתנדבים למשטרת התנועה של עמק הירדן. בוגרי ההשתלמות שרוּבם בעלי משפחות כולל נציגות נכבדה של המין היפה באים מכל האזור : טבריה, מסד, הזורעים יבנאל ומנחמיה.

הבוגרים כבר פועלים יחד עם המתנדבים הוותיקים בפיקודו המסור של משה שחרור מפקד המש"ת ומסיירים בכבישי האזור. אנו רואים את עצמנו ככוח חינוכי המפגין נוכחות, בולטות והרתעה, ופועל לעזרת וטובת ציבור הנהגים. אנו עוסקים גם בהדרכה בגני ילדים ובתי ספר.

אם עזרנו לנהג, יש לנו עוד לקוח מרוצה, אך אם תפסנו נהג שיכור (וזה קורה הרבה לצערנו), יש לנו אלפי לקוחות מרוצים. סעו בזהירות ובסבלנות וחזרו בשלום.

נשמח לקבל עוד פניות לעוד מתנדבים אשר מוכנים לתרום מזמנם לפחות אחת לחודש.

לפניות ושאלות אפשר להתקשר לנתן דותן 050-8652669 , משה שחרור 050-6274063
נתן דותן

מי ומה באשדות

& המונח התנכי "משכמו ומעלה" (המתייחס לשאול המלך) מוכח כנכון גם בהנהלת אשדות. היה לנו את יו"ר לוג איציק גולדנברג (שסיים בינתיים) שמתנשא לגובה של כ-שני מטרים מחרה מחזיק אחריו מנהל הקהילה ויו"ר הועד המקומי גלעד גורן שאף הוא מתנשא לגובה דומה, שלא לדבר על מנהלת העסקים היוצאת עמית אורלנד שמתנשאת לכמטר ושמונים ועכשיו נקבל במקומה את ישי שפירא שאף הוא אינו קוטל קנים. בהצלחה לישי!!

& בית התרבות לאן? ישנם בתים ארץ ובעולם שגילם מאות שנים שמשתמרים, ולא במקרה. שימור היא מילה יפה, שעולה כסף, הרבה כסף, וכאשר אין הפרוטה מצויה בידי הגביר, אחד הפתרונות הנפוצים הוא מה שקרוי היום: 'פינוי- בינוי'. לאחרונה נפוצה שמועה על כוונה להרוס את בית התרבות הישן והמוזנח, שמעולם לא שופץ, לטובת הגדלת אזור החניה. הנימוק ברור: מבנה ישן ומצולק בטבורו של קיבוץ, שמעולם לא שופץ, שזקנתו מביישת את נעוריו.

בעבודת זכוכית מרשימה שהציב אברהמיק חזן בכניסה לבית התרבות, שהוקם לזכרם של שלושה חברים שנהרגו בתאונת דרכים בכרמל בדרכם לעבודת חוץ, נכתב כדלקמן:

המשך בעמוד הבא

כאן ביתי אל מול גלעד

& עילאי, בנם של תומר ושני מלמוד, נכנס לפני שבועיים בשעה טובה בשערי 'מול גלעד' לכיתה א'. עילאי, כמו אחותו רוני מכיתה ג', הם דור רביעי למשפחת מלמוד המתחנכים ב'מול גלעד'. הראשונים היו אורי ז"ל וחדוה תבלייך שהולידו את איריס וגל מלמוד שכמובן למדו במול גלעד. גל מלמוד שנישא לאורית, הוליד את תומר, אופיר ושני, ותומר שנישא לשני, הוא אביהם של רוני ועילאי שסוגרים מעגל. שתהיה שנה טובה ופוריה לכל משפחת 'מול גלעד' המורחבת. אם בנוסטלגיה מול גלעדית עסקינן, צירף לנו אורי ניב תצלום של כיתה א' בה התחנך שהיתה הראשונה לדור הפילוג.

בהזדמנות חגיגית זו, ראוי לציין את הניראות של בית הספר הוותיק, שהולכת ומשתבחת משנה לשנה תחת ניהולו של דני גלעד.

מי ומה - המשך

בעיה, אומר גלעד, תעביר אליי פרטי הרכבים וממני למועצה, שרק לה הסמכות להזהיר, לקנוס או לפנות את הרכב הזנוח. התעוד המלא נמצא אצל אירית.

& היו שקראו לו "כביש המריבה". הכוונה לדרך הצרה המפרידה בין שני חלקיה של אשדות מאז הפילוג. מאחר ומספר משתמשי הדרך הלך וגדל בהתמדה, ואף הוכשר מגרש חניה הולם, הוחלט על המתווה הבא: אשדות מאוחד תעקור ותפנה שיחים שבצד הצפוני של הדרך המשותפת, ואילו אשדות איחוד תסלול על חשבונה קטע כביש שארכו 180 מטר, וכך נעשה בפיקוח צמוד של איש התשתיות שלנו יוסי ב.פ, כולל תלוליות וסימוני צבע. הבעיה היחידה שנותרה בלתי פתורה היא העדר תאורה, בעיקר בקטע המערבי הסמוך לצומת. יוסי קובע בפסקנות שתאורת מדרכות וחניות הן באחריות 'נוף אשדות'. גלעד, שהוא מזכיר הועד המקומי, אומר שבדומה ל-ועד בית, אין לועד המקומי כסף להשקעות עבור פרויקטים, אלא לתחזוקה שוטפת בלבד, והפתרון לדעתו הוא באמצעות תקציב בלתי רגיל (תב"ר) שניתן לבקש באמצעות המועצה. אז פתרון תאורת לא יהיה כנראה בזמן הקרוב וחבל.

המשך בעמוד הבא

המבנה הוקם ב-1940 על ידי קבוצת הבניין ונגריית הקיבוץ, נועד לקריאת עיתונים האזנה לרדיו צפיה בטלוויזיה, מקום יציאה להלוויות, נקודת חלוקת דואר ועוד. מאוחר יותר הוסב המבנה לתעסוקה מוגנת לקשישים וחלקו המזרחי משמש היום כארכיון.

& אירית גל, חברתי לצוות העלון, חדת עין כתער, ומבחינה בנקל בעצמים שאינם נמצאים במקומם הטבעי. במקרה שלפנינו מדובר במכוניות שבעליהם החוקיים נטשו אותן מזמן והן נותרו זרוקות וחבוטות במרחבי אשדות. אירית תיעדה במצלמתה לפחות שמונה כאלה, שמתגוללות זמן רב שלא במקומן הטבעי, ואין פוצה פה ומצפצף. מפאת קוצר היריעה לפניכם דוגמאות אחדות בלבד:

הפנינו את הסוגיה המטרידה לרבש"ץ שהפנה אותי למנהל הקהילה גלעד גורן שאומר שהאחריות לטיפול במטרד היא של אגף שפ"ע במועצה האזורית, זאת לאחר שנבדק והובהר שאכן הרכב נטוש. אם יש

מי ומה - המשך

ממתינים בסבלנות יחסית. האם לא ניתן למצוא פתרון יצירתי לעניין הזה של התור שמזכיר במשהו את נשכחות הקיבוץ של פעם...

& המוסד הקרוי 'ארוחת שישי' החזיק תקופה די ארוכה, כאשר מספר הסועדים נע בין 70-100 והותיר רווח תפעולי מינימלי לענף המזון שלנו בראשות ישי יחיאלי. לאחרונה, מורגשת ירידה גדולה במספר הסועדים, ולכן הוחלט על ארוחה חודשית במקום שבועית. ברוב המקרים מאז ההפרטה, החלטה מעין זו מביאה בטווח כזה או אחר לסגירת הפעילות כולה. האם זו ישירת הברבורי של עוד מוסד קיבוצי?

שבת שלום!

עלון 1534

עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער ועימוד – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

העלון הבא – יצא ערה"ש תש"פ 29/9/19

& אחד ממבשרי הסתיו הוא החצב, שמתעורר לו אי שם בשלהי הקיץ, עם תפוחת לבנה בוהקת המושכת את אליה המאביקים למיניהם. רוב צמחי החצב שפורחים בחצר שלנו בימים אלה, נשתלו בידי החרוצות של אברהמיק חזן, ויופיים לא יסולא בפז. החצבים המצויים בטבע, ולא מקבלים מים, יגילו רק בעוד שבוע או שבועיים. אם להקיש מגובה החצבים (הגבוהים יחסית) על החורף הצפוי לנו, הרי שיש מקום לאופטימיות זהירה...

& אלה שסועדים בחדר האוכל הקיבוצי שלנו, עדים בסביבות השעה 13:00 לתופעה מעט מוזרה החוזרת על עצמה יום אחר יום: ילדים מכיתות א-ב המגיעים מבית הספר 'מול גלעד', ממתינים בתור הולך ומתארך (יש עמדת הגשה אחת בלבד) לקבלת ארוחת הצהריים. ילדים אחדים מתעייפים במהלך ההמתנה ומתיישבים להם על הרצפה, השאר